

Världens bästa pysselsyster

av Rolf Fällström

Det slamrar, rasslar och dunkar från köket.

Själv ligger jag däckad.

Det började med vår säng. Eller förmodligen redan i bilen med alltför mycket sittande, mil efter mil.

Väl hemma efter bilåkandet fick jag ett ryck av arbetsiver. Första dåliga samvetet var vår säng. Den har varit lite hängig ett tag och behövde lite skruvande på ett par av benen.

Efter lite lyftande, bärande och en fällknivsvikt ställning över sängen med skruvmejseln i högsta hugg small det till. Eller snarare tog tvärstopp. Jag kunde bara inte räta upp ryggen igen.

Där låg jag på alla fyra och stönade. Smärtan från ryggen var obarmhärtig. På något sätt lyckades jag släpa mig ut i vardagsrummet och soffan. Där intog jag en slags liggande ställning som inte gjorde alltför ont.

Liggandes i soffan begrundade jag mitt öde. Frun arbetar, jag har semester med barnen. Hur ska det här gå?

In kommer yngsta dottern, 5-åringen. Pappa måste ligga, mår inte bra. Ryggen gör ont, stönar jag fram.

Genast lyser hon upp. Hon minns förra gången pappa inte mådde bra. Det var efter en kräftsiva. Då skötte hon om sin pappa hela dagen.

Jag ska göra en medicin, säger hon och rusar ut i köket. Det låter i dörrar och skålar och från vispar och annat oidentifierbart. Snart kommer hon med ett litet fat, fyllt med en härlig blandning. Hon matar mig glatt och jag gissar mig till smakerna från krossade jordnötter, Oboy, socker, mjölk och russin.

Mår du bättre nu frågar hon med stora ögon.

Och visst. Jag mår som en kung. Med en något udda smak i munnen. Men ryggen värker fortfarande alldeles infernaliskt.

Vad duktig du är säger jag. Du kanske ska bli doktor. Eller sjuksköterska som din mamma.

Näh, jag ska bli pysselsyster, kommer det mycket bestämda svaret.

Själv tvekar jag inte längre. Den ljusnande framtiden tillhör vården.